

Velikonoční tradice - klepání.

Rozhodně to není brigáda, kde si parta lidí jde vydělat. Jde o tradici, která je vázaná na křesťanské svátky – Velikonoce.

Klepat se začíná na Zelený čtvrtek po mši svaté a končí se Bílou sobotou zase mší svatou. Tento čas, nazýváme obdobím, kdy zvony „odlétají do Říma“, fyzicky ale zůstávají na kostelní věži. Vždy na Zelený čtvrtek po odeznění modlitby Sláva na výsostech Bohu zvony umlkají a „odléhají do Říma“ pro požehnání Svatého otce. Podle některých odlétají proto, že se bojí klepaček. Pověsti tvrdí, že pokud by některý zvon neodlétl, přineslo by to obci neštěstí. Zvony „doletí do Říma“, tam jim papež požehná za věrné služby

církvi a zvony letí zpět. Na Bílou sobotu během mše zase zazní Sláva na výsostech Bohu (Gloria in excelsis Deo) a zvony se vrací a zvoní: „Byl jsem tam! Byl jsem tam!“

A teď to nejdůležitější – kdy chodíme klepat? Velikonoční svátky jsou pohyblivé a každý rok se mění jejich datum. Vychází však vždy na první neděli po prvním jarním úplňku. Proč je dobré zdůraznit změnu termínu Velikonoc? Velikonoce slavíme v období, kdy se mění zimní čas na letní. A to nám dělá v klepání trochu zmatky.

Klepeme v časech klekání, což jsou časy, které se opakují třikrát denně (za úsvitu, v poledne a večer). Lidé by měli při zvuku zvonu zanechat práce, pokleknout a modlit se. V praxi to znamená, že klepeme v 6:00, 12:00 a v 18:00 nebo 19:00 hodin podle změny času, ale hlavně klepeme v časy přede mší a v pátek v 15:00, což je čas, kdy byl ukřižován Ježíš Kristus.